

3. Lue August Ahlqvistin arvostelukatkelma *Seitsemästä veljeksestä*.

- Alleviivaa jokaisesta kappaleesta pääväite.
- Kirjoita laatikoihin vastaväitteesi tai oma mielipiteesi Ahlqvistin väitteistä.

Tämä on nyt tuon 21 tiheään painettua arkkia vaativan romaanin köyhä, lapsellinen ja naurettava sisältö. Edellisestä selviää, ettei siinä ole juonen merkkiäkään. Yhtä vähän tapaa siitä pilkاهدustakaan luonteenkuvauksesta. Nuo seitsemän veljestä samoin kuin kaikki muutkin siinä esiintyvät henkilöt ovat varjoja, jotka puhuvat ja toimivat kaikki samalla tavalla.

Tällaiset sanantavat kuin 'pidä leipäläpes kiinni', 'kitas kiinni', 'turpas kiinni', 'kuinka on turpas laita', 'saatpa muutoin vastoin kuonoas', 'hellitä kaulukseni, saatpa muutoin vastoin klanias', joita on kirjassa vilisemällä, ovat senlaatuksia, ettei niitä suvatatai hollituvassakaan. Vielä useammin kuin haukkumaisanoja tapaa siinä kirouksia; lievempiä: hiisi, peeveli, peijakas, sarvipää, samoin kuin karkeampia: helvetti, perkele, saatana esiintyy siinä lukemattomin muunnoksina ja usein niin alkuperäisen voimakkaana, että kauhistaa.

Tätä ennenkuulumatonta raakuutta ei voi kääntää millekään sivistyskielelle. Kirjoitus- ja painomuste punastuvat niitä toistaessaan, mutta eivät ole punastuneet Suomalaisen Seuran toimihenkilöt, jotka ovat panneet painoon tällaisia järjettömyyksiä.

Teos on, ikävä kyllä, hassutusta ja häpeäpilkku suomalaisessa kirjallisuudessa. Varsinkin se on suomalaisen rahvaamme ilkeää häpäisyä, tekijä kun näet uskottelee, että kuvaukset ovat muka luonnonmukaisia. Tämä rahvas ei ole missään sellainen, eikä ole koskaan ollutkaan sellainen kuin tämän kirjan sankarit; hiljainen, vakaa kansa, joka on raivannut ja yhä edelleen raivaa maamme korvet viljelykselle, on aivan toista laatua kuin Impivaaran uudisasukkaat.

August Ahlqvist. *Finlands Allmänna Tidning* 20.5.1870.
Lyhennetty.

